

1 Hvilke tinglige rettigheder kan der opstå som følge af en bobehandling i henhold til denne medlemsstats lovgivning?

Generelt anvendes i estisk ret princippet om generel overdragelse, hvorefter afdødes ejendom (boet), herunder afdødes rettigheder og forpligtelser, overdrages til en anden person (arvingen). Er der mere end én arving, ejes boet af dem i fællesskab i henhold til arvelovens artikel 147. Der opstår ingen nye rettigheder ved arv. De instrukser, der gives i et testamente (testamentsarv og instrukser om, hvordan boet skal deles), er kun omfattet af obligationsretten. I visse tilfælde kan den afdødes efterlevende ægtefælle anmode om en servitut for en ejendom, der var ægtefællernes fælles bopæl (artikel 16, stk. 3, i arveloven), for så vidt som denne ret er en fordring i overensstemmelse med obligationsretten og ikke en tinglig rettighed.

Arvingens ejendomsrettigheder i forbindelse med boet kan være begrænsede i de tilfælde, hvor den pågældende er en midlertidig arving, for hvem der er udpeget en efterfølgende arving (arvelovens artikel 48). I sådanne tilfælde indføres en registrering i tingbogen, hvoraf det fremgår, at arvingen er en midlertidig arving (artikel 491 i loven om tingbogen).

2 Registreres disse tinglige rettigheder i et register over retten til fast ejendom eller løsøre, og hvis ja, er denne registrering så obligatorisk? I hvilket register registreres de, og hvilke krav og -procedurer findes der i den forbindelse?

Fast ejendom og dertil forbundne rettigheder registreres i tingbogen. Alle ejendomsrettigheder overdrages til arvingen gennem tingbogen. Såfremt tingbogen som følge af overdragelsen af en tinglig rettighed ikke længere er korrekt, retter tinglysningskontoret den pågældende registrering på grundlag af den registreringsansøgning, der indgives af den nye indehaver af den tinglige rettighed. Et dokument, der bekræfter overdragelsen af den tinglige rettighed (arvebeviset) skal vedlægges som bilag til registreringsansøgningen (jf. artikel 651, stk. 1, i [loven om tingbogen](#) ("kinnistusraamatusaadus, KRS")). Med henblik på at fastlægge, om arveladeren var ene-ejer af den tinglige rettighed, eller om den tinglige rettighed er en fælles ejendom, skal et ejercertifikat i visse tilfælde vedlægges som bilag til registreringsansøgningen, tillige med arvebeviset. Registreringsansøgninger skal være notarielt bekræftet eller underskrevet digitalt (jf. loven om tingbogen, artikel 34, stk. 21).

Tinglysningskontoret kan pålægge indehaveren af den tinglige rettighed eller bobestyreren at skulle indgive en registreringsansøgning sammen med ethvert dokument, der er nødvendigt med henblik på en rettelse af og registrering i tingbogen, eller idømme dem en bødestraf (jf. loven om tingbogen, artikel 651, stk. 5).

Enhver anden ejendom, der er genstand for registrering, overføres også til arvingen uanset indførslen i registret. Som hovedregel skal arvinger forelægge de nødvendige oplysninger og dokumenter vedrørende en arv, der indeholder aktiver eller rettigheder, for det relevante register. I tilfælde af en arv, der indeholder aktier eller medlemskab af kapitalsekskab eller en byggesammenslutning, er det dog påkrævet, at en notar efter den notarielle bekræftelse af arvebeviset sender en meddelelse om den pågældende arv indeholdende aktier eller medlemskab til handelsregistret.

3 Hvilke virkninger har registreringen af tinglige rettigheder?

Enhver tinglig rettighed overgår ved lov til en arving, uanset om den pågældende rettighed er registreret. Ved et arvefald ophører en registrering som hovedregel med at være gyldig, og arvingen er generelt forpligtet til at få rettet den pågældende registrering.

4 Findes der særlige regler og procedurer for tilpasningen af en tinglig rettighed, som en person er berettiget til i henhold til de arveretlige regler, der finder anvendelse på bobehandlingen, hvis lovgivningen i den medlemsstat, hvor retten gøres gældende, ikke indeholder bestemmelser om en sådan tinglig rettighed?

I henhold til artikel 6291 i [den civile retsplejelov](#) ("tsiviilkohtumenetluse seadustik, TsMS") kan en retsinstant indlede en procedure for tilpasningen af en tinglig rettighed i udlandet på grundlag af et andragende fra en person, der er berettiget dertil. Retsinstansen afhører om nødvendigt andrageren. Retsinstansen anfører i sin afgørelse om tilpasningen af den tinglige rettighed, hvorvidt der i estisk lovgivning er foreskrevet en tinglig rettighed, der svarer til den tinglige rettighed i udlandet, som skal tilpasses. Hvis der er foreskrevet en tilsvarende tinglig rettighed, anføres dette i afgørelsen. Såfremt andrageren med henblik på håndhævelsen af afgørelsen om tilpasning af en tinglig rettighed skal kontakte en udenretslig regulator eller en anden person eller institution, anføres dette i afgørelsen. Andrageren kan anke afgørelsen.

Ifølge artikel 475, stk. 1, punkt 101, i den civile retsplejelov henhører tilpasningen af tinglige rettigheder under den frivillige retspleje, jf. artikel 31 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012.

Sidste opdatering: 18/04/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.